

До:

Министъра на околната
среда и водите,
г-жа Ивелина Василева

Министъра на регионалното
развитие и благоустройството,
Г-жа Лиляна Павлова

Директора на Регионална
инспекция по околната среда и
водите – Благоевград,
г-н Ангел Георгиев

Директора на
Басейнова дирекция
„Западнобеломорски район”,
г-жа Вангелия Иванова

Директор на Природен парк
„Рилски манастир”,
г-н Димитър Григоров

ВЪЗРАЖЕНИЕ

Относно: Изграждане на МВЕЦ Илийна, на р. Илийна с възложител „Рилска света обител”, Рилски манастир

Уважаеми дами и господа,

Във връзка с предвиденото изграждане на въпросната централа Ви информираме, че възразяваме категорично срещу реализирането на инвестиционното предложение. Мотивите ни са представени по-долу:

I. Данни за издадените разрешителни и местоположение на централата

Инвестиционното предложение се предвижда да бъде изградено на р. Илийна, с водохващане на кота 1075m и сграда на ВЕЦ на кота 1005m по първоначално разрешително за водовземане.

За инвестиционното предложение има Решение № 13-ПР от 16.07.2007г. на МОСВ, с което е решено да не се извършва оценка за въздействие върху околната среда (ОВОС). Със същото решение № 13-ПР от 16.07.2007г. е определено и да не се извършва Оценка за Съвместимост.

За МВЕЦ „Илийна” има издадено разрешително № 41140083 от дата 10.07.2008 съгласно *Регистър за издадени разрешителни от Басейнова*

дирекция западнобеломорски район. Тогава все още не е действал ПУРБ. Крайният срок за завършване на строителството е бил определен на 10.07.2010г. С решение №ПО-01-70/22.06.2010г. разрешителното е изменено под №41140083 от дата 22.06.2010г., като срокът на валидност е бил удължен до 10.07.2014г. Това удължаване на разрешителното е станало при вече утвърден ПУРБ на БДУВЗБР със Заповед № РД-291 от 22.03.2010г. от Министъра на околната среда и водите. С решение № **ПО-01-117** от дата **24.07.2014г.** Разрешителното е продължено до **10.07.2017г.**, като в новото разрешително **са изменени място на водовземане, място на водоползване, координати.** Това изменение е извършено по време на действащ ПУРБ 2010-2015 на БДУВЗБР, като до този момент не е налице започнало строителство на инвестиционното предложение.

Напомняме, че река Илийна, част от водно тяло с № **BG4ST500R041** от действащ ПУРБ 2010-2015г. на БДУВЗБР (№ **BG4ST500R1041** от проект за ПУРБ 2016-2021г.), попада в **33 Натура 2000 „Рилски Манастир” BG0000496**, определена за опазване на природни местообитания и дивата флора и фауна по чл.6, ал.1, т. 1 и 2 от Закон за биологичното разнообразие и в съответствие с директивата за опазване на хабитатите (**ДИРЕКТИВА на Съвета 92/43/ЕИО**).

Напомняме също, че река Илийна изцяло попада на територията на защитена територия **ПП „Рилски манастир”**, обявен за защитена територия през 1992 г. в границите на Народен парк Рила /сега Национален парк Рила/, а като отделна защитена територия паркът е обособен през 2000 г. Границите на Парка са определени със Заповед № РД-310/26.06.2000г. (ДВ, бр. 56/11.06.2000 г.) на Министъра на околната среда и водите.

II. По отношение на целите за изграждане на инвестиционното предложение

Съгласно доклад със заглавие „МВЕЦ Илийна – Екологичен и социален анализ ” изготвен от г-жа Росица Николаева във връзка с *5th Bulgarian-Austrian Seminar SMALL DAMS AND HPP 30 March 2012, Sofia*,

„... Идеята на Възложителя "Рилска Света Обител" Рилски манастир за изграждане на МВЕЦ с цел безаварийно захранване с електроенергия на Рилския манастир при лоши атмосферни условия и съобразно местоположението му в планината Рила „

„ ... Централата работи за покриване на собствени нужди на Рилски манастир при извънредни ситуации (зимата и при бури и гръмотевици, когато се прекъсва централното електроснабдяване), а в останалото време подава директно енергията към енергийната система на страната.”

„...МВЕЦ "Илийна" се предлага за изграждане от Рилската Света Обител поради своята обществена и социална значимост.

Обществената подкрепа на централата произтича от значимостта на културния паметник "Рилски манастир" включен в списъка за световното наследство на ЮНЕСКО. Рилски манастир притежава богата библиотека, исторически музей и уникални икони и фрески. Нередовното снабдяване с електрическа енергия през зимните месеци и при лоши атмосферни условия (бури, гръмотевици) в останалата част на годината поставя под съмнение съхраняването и опазването на културното наследство на Р.България, което се намира в манастира.

По тези причини проектът на МВЕЦ "Илийна", който осигурява редовно подаване на електроенергия на манастира има обществената

подкрепа на Рилската Света Обител, община Рила. Изграждането на МВЕЦ, която ще обслужва национален паметник на културата има висока обществена значимост и на национално ниво.”

Безспорно сме съгласни с изложеното описание на културно-историческото наследство, съхранявано в „Рилски манастир” и необходимостта от осигуряване на резервно захранване. Въпреки това, представените в цитирания по-горе доклад параметри на съоръженията за МВЕЦ „Илийна”, а именно: водохващане с височина на бента 4m, напорен тръбопровод Ø1050mm /по разрешително е ф1200/ и мощност на централата от 830kW будят недоумение, тъй като тази мощност е твърде голяма за захранване на манастир и то в аварийен режим. В същото време, характеристиките на реките с големи амплитуди и опитът ни с подобни съоръжения ни карат да смятаме, че работата на централата ще е принудителна при пълноводие и без да е необходимо аварийно захранване на „Рилския манастир”. Нашето мнение е, че основната цел на въпросното съоръжение е производството на електроенергия с първостепенна цел – печалба на сребърници от продажбата ѝ.

Считаме, че ако говорим за аварийно резервно захранване има други начини за осигуряването му /например с дизел агрегат/, които са далеч по евтини и целесъобразни с оглед доказаните вреди от преграждане на една река и режимите и целите на защитена зона „Рилски Манастир“ и на Природен парк „Рилски Манастир“. В крайна сметка самият манастир и културно-историческото наследство, съхранявано в него, са оцелявали стотици години и без ток, нали?

III. По отношение на нормативните изисквания, съгласно действащото в РБългария законодателство, свързани с използването на водните ресурси:

За **33 „Рилски Манастир” BG0000496** по директивата за опазване на местообитания и биологични видове на ЕС има въведени мерки в действащия ПУРБ 2010-2015 на Западнобеломорски район за водно тяло с № **BG4ST500R041**, попадащи в нейния обхват, подробно описани в *Раздел VII, табл. 1.*

1) Новопредложени мерки за намаляване на негативното въздействие върху местообитанията включени в Приложение I на Директива 92/43/ЕЕС - ... да бъдат предвидени мерки за редуция на сега съществуващите негативни промени в хидрологичния режим на водните тела.

2) Мерки за намаляване на негативното въздействие върху видовете включени в Приложение 2 на Директива 92/43/ЕЕС за хабитатите-Забрана за изграждане на нови ВЕЦ или разширяване на съществуващите;

3) Инвестиционното предложение попада в границите на водно тяло с № **BG4ST500R041, което е в умерено хидроморфологично състояние, съгласно Раздел VII, табл. VII.6 от ПУРБ на Западнобеломорски район.**

4) С решение № 651 от 19.08.2004г. на Министерски съвет е приет План за управление на Природен парк „Рилски манастир” 2004-2013г., действащ по време на издаване на разрешителните за МВЕЦ „Илийна”. Тъй като впоследствие не е последвала актуализация на плана, същият продължава да

действа в съответствие с чл.4 от Наредба за разработване на планове за управление на защитени територии.

В описателната част на плана фигурират данни за значимите хидротехнически съоръжения на парка, като на р. Илийна са изградени две деривации за каскадата Белмекен – Сестримо.

„ Събирателна деривация “Илийна – лява” започва от Белоборски дол и завършва под местността “12-ти пост”. Деривация “Илийна – дясна” започва от Соспа дол и завършва под местността “12-ти пост”. Двете деривации улавят съответно левите и десни притоци на р. Илийна, която извира от Синьото езеро на кота 2412 м. Тези води се улавят на кота 2056 м и обхващат водосборен район от 24,37 км² и средногодишни уловени водни маси 18,5 млн. м³ . По поречието на р. Илийна са изградени 19 000 м покрит канал, 6 200 м тунели и 34 броя водохващания с общо застроено водно количество 3,14 м³ /с. „

Съгласно Раздел VII, табл. 1 от действащ ПУРБ 2010-2015 е преценено, че кумулативният ефект върху реката на съществуващи въздействия в зоната е **значителен.**

Една от целите на ПУРБ, произхождащи от Рамковата директива за водите на ЕС, е постигането на добро състояние на повърхностните водни тела, а изграждането на една ВЕЦ на това място със сигурност няма да доведе до подобряване на хидроморфологичното състояние на река Илийна, определена и без това като засегната в значителна степен от съществуващите деривации за други хидроенергийни обекти.

Ще си позволим да цитираме и някои текстове от проект за ПУРБ 2016-2021г. на БДУВЗБР:

„Основните дейности, генериращи хидроморфологичен натиск върху водните тела в Западнеломорски район за басейново управление са:

- водовземане (включително свързаното с него изграждане на съоръжения);*
- производство на електроенергия чрез водно-електрическа централа(МВЕЦ);*
- защита от наводнения;*
- изземване на наносни отложения”*

„...Най-голям е делът на водовземането за нуждите на сектора на промишлеността (индустрията) - 1268,130 млн.м³. От тях преобладаващо е черпеното количество за водовземане с цел производство на електрическа енергия -1 1204,427 млн.м³ или 95% от водовземането за сектора на индустрията, следвано от водовземане за промишлените нужди без охлаждане... МВЕЦ оказват сериозен натиск върху хидрологичния режим в дадения участък, който се изразява в значителното намаляване на водното количество/оттока в участъка между водовземането и заустването при деривационните МВЕЦ, нарушаването на непрекъснатостта на реката, изменение на водното ниво след МВЕЦ, промяна на скоростта на

течението/завиряване в участъка над мястото на водовземане. Влиянието на натиска от МВЕЦ следва да се разглежда комплексно по отношение на всичките му проявления, включително да се отчита кумулативния ефект в участъците и реките с концентрация на МВЕЦ.”

Ще обърнем внимание, че в цитирания проект за ПУРБ 2016-2021г. състоянието на водното тяло е определено като „добро”, но за водното тяло на река Илийна е определен отново значим хидроморфологичен натиск от категория „осушаване” със засегнатост на разглеждания участък > 30% в защитена територия. **Тук важното за отбелязване е, че оценката за сегашното състояние е извършена, без да е налице въздействието от новата МВЕЦ, водещо до допълнително осушаване на реката, тъй като за централата все още не е построена и не е започнало дори проектирането.**

Във връзка с хидроморфологичното състояние на водното тяло, определено като „умерено” в действащ ПУРБ 2010-2015, и като „добро” в бъдещия ПУРБ 2016-2021 на ЗБР, следва да се отчетат и следните допълнителни фактори:

Съгласно чл. 156а от ЗВ:

Чл. 156а. (Нов - ДВ, бр. 65 от 2006 г., в сила от 11.08.2006 г.) (1) Целите по чл. 149а, ал. 1, т. 1 за опазване на околната среда по отношение на количеството и качеството на водите се определят при:

1. повърхностните води за:

а) предотвратяване влошаването на състоянието на всички повърхностни водни тела;

б) опазване, подобряване и възстановяване на всички повърхностни водни тела за постигане добро състояние на водите;

Най-важно - съгласно решение на Европейския съд от 01.07.2015г. във връзка с тълкуването на чл.4 от Рамковата директива за водите на ЕС:

Article 4(1)(a)(i) to (iii) of Directive 2000/60/EC [the Water Framework Directive] must be interpreted as meaning that the Member States are required — unless a derogation from Art 4(7) is granted — to refuse authorisation for an individual project where it may cause a deterioration of the status of a body of surface water or where it jeopardises the attainment of good surface water status or of good ecological potential and good surface water chemical status by the date laid down by the directive.

Преводът означава, че: „чл.4, ал.1, (а), точки (i) до (iii) от Директива 2000/60/ЕС(Рамковата Директива за водите) трябва да се интерпретират в смисъл, че от Страните Членки се изисква - освен ако е налице дерогация по чл.4, ал.7 - да отказват разрешение за индивидуален проект, когато той може да причини влошаване на състоянието на повърхностно водно тяло, или когато поставя под риск постигането на добро състояние или добър екологичен потенциал и добро химично състояние на повърхностните води до датата определена от директивата.”

Напомняме, че една малка ВЕЦ отново ще влоши сегашното добро хидроморфологично състояние на водното тяло /а оттам и общото състояние/ и

ще наруши цитираното решение на Европейския съд, без да попада в изключенията на чл.4, ал.7 от Рамковата Директива за водите.

5) Съгласно чл. 32, ал.2 от ЗЗТ:

„(2) За природните паркове или части от тях могат да се прилагат разпоредбите на чл. 21, ал. 1, ако са приети с плановете за управление, утвърдени от Министерския съвет.”

В Плана за управление на ПП „Рилски манастир”, утвърден с решение № 651 от 19.08.2004г. на Министерски съвет и действащ по времето на издаване на разрешителните за водовземане (действащ и към момента), в Раздел III, т.1 е упоменато следното:

„Законът за защитените територии постановява, че при управлението на Природен парк “Рилски манастир” се прилагат разпоредбите на член 21 от ЗЗТ. Съгласно Чл. 21 от ЗЗТ в ППРМ са забранени следните дейности:

1. строителство, освен на туристически заслони и хижи, водохващания за питейни нужди, пречиствателни съоръжения, сгради и съоръжения за нуждите на управлението на парка и обслужването на посетителите, подземни комуникации, ремонт на съществуващите сгради и пътища, спортни и други съоръжения;

2. производствени дейности, с изключение на поддържащи и възстановителни дейности в горите, земите и водните площи;...”

С други думи, строителство на водохващания с цел отнемането на води от реките и тяхното пресушаване в защитена територия ПП Рилски манастир за производство на ток е забранено, дори и да се приеме, че сградата на централата ще се използва за обслужване на посетителите на парка, заедно с посетителите на манастира. Противното би означавало, че във всички защитени територии ще можем да строим водохващания за ВЕЦ-ове, пресушаващи реките заради производство на ток, представяйки тези строежи, заедно с машинните зали за ВЕЦ, като сгради за обслужване на посетители, защото ще им осветяват пътя, за да не се изпотрепят в тъмницата, и ще осигуряват ток за всички останали сгради на парка. По тази логика, ще може да се строят и ТЕЦ, и АЕЦ, пак за да обслужват посетители, та даже и ЖП линии, за да изкатерват посетителите до върховете на планините, за да не се мъчат да се катерят сами.

Но, дори и да може да се построи сграда за МВЕЦ с подобни безумни основания, то строителството на водохващане и на тръбопровод за нея е забранено, както е забранена и производствената дейност по добив на електроенергия.

В конкретния случай, схемата на ИП е описана на стр.2 от Разрешително за водовземане № 41140083/10.07.2008 на БДУВЗБР и се състои от:

- алпийско водохващане на река Илийна с $Q_{застр.} = 1.55 \text{ м}^3/\text{сек}$
- напорен тръбопровод с дължина 2100м. и диаметър Ду 1200мм
- машинна зала с една турбина тип Францис
- изтичало на ВЕЦ

Очевидно нито едно от така описаните съоръжения не е нито водохващане за питейни нужди, нито е сграда за обслужване на посетители, а в машинната зала ще се извършва производствена дейност на ток, която е забранена, защото не е поддържаща или възстановителна дейност в горите, земите и водните площи. Напротив, тази дейност доказано води до унищожаване на живота във водните обекти.

.Съгласно чл.79 от ЗЗТ:

Чл. 79. (1) Министърът на околната среда и водите спира:

1. разпореждания на централни ведомства, които са в нарушение на този закон или не съответстват на определения режим на дейностите в защитените територии;

2. реализацията на устройствени и технически планове и проекти, утвърдени в нарушение на този закон.

(2) Директорите на регионалните органи на Министерството на околната среда и водите:

1. спират дейности по ползването на горите, земите и водните площи и на други ресурси, както и строителството в защитени територии, които са в нарушение на утвърдените по съответния ред планове за управление, устройствени и технически планове и проекти или не са съгласувани по реда на този закон, когато такива планове и проекти липсват;

2. спират дейности или обекти, които увреждат или замърсяват околната среда в защитени територии над допустимите норми;

3. спират разпореждания на регионалните управления на горите, държавните горски стопанства и общинските органи, които са в нарушение на този закон или на режимите на защитените територии;

4. издават предписания за мерки за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от допуснати нарушения или увреждане и замърсяване на околната среда в защитените територии.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 77 от 2002 г.) Директорите на регионалните управления на горите, държавните горски стопанства и дирекциите на природни паркове, както и кметовете на общини са длъжни да спират дейности и строителство в предоставени за ползване гори, земи и водни площи в защитени територии - държавна, общинска и частна собственост, извършвани в нарушение на утвърдените планове за управление и устройствени и технически планове и проекти.

Съгласно горесцитираните текстове следва, че издаването на първоначалното разрешително за водовземане на р. Илийна, разположена изцяло на територията на ПП „Рилски манастир” и ЗЗ „Рилски манастир”, предназначено за производство на електроенергия, както и последвалите го продължаване на срока и изменение, би трябвало да бъдат отказани и спряни.

б) Бихме искали да припомним и чл.118ж и чл.119а от ЗВ:

Чл. 118ж. (Нов - ДВ, бр. 61 от 06.08. 2010 г.) (1) Не се разрешава водовземане от повърхностни води за производство на електроенергия:

1. при каскадно изграждане на деривационен и руслов тип водноелектрически централи;

.....
4. (изм. - ДВ, бр. 58 от 2015 г.) когато тази част от реката попада в зони за защита по чл. 119а, ал. 1, т. 5;

5. когато са въведени ограничения и забрани в плана за управление на речните басейни, свързани с постигане на целите по чл. 15ба;

Чл. 119а. (Нов - ДВ, бр. 65 от 2006 г., в сила от 11.08.2006 г.) (1) Зоните за защита на водите са:

.....
5. (доп. - ДВ, бр. 58 от 2015 г.) защитените територии и зони, определени или обявени за опазване на местообитания и биологични видове, в които поддържането или подобряването на състоянието на водите е важен фактор за тяхното опазване.

Съгласно § 146. на ПЗР на ЗВ (ОБН. - ДВ, БР. 61 ОТ 06.08.2010 Г.)

§ 146. (1) Издадените до влизането в сила на този закон разрешителни за изземване на наносни отложения се преиздават при изпълнение на изискванията на този закон в срок до една година от влизането му в сила.

(2) Всички издадени до влизането в сила на този закон разрешителни, освен посочените в ал. 1, се привеждат в съответствие с изискванията на закона при първото им изменение или продължаване.

Следователно, удължаването на срока и изменението на параметрите на разрешителното за водовземане през 2014г. са издадени в нарушение на ЗВ. Те са издадени от БДУВЗБР по време на действие на ПУРБ 2010-2015, като са нарушили забраните в него, както и в нарушение на горесцитираните текстове от ЗВ, въпреки известната условност на т.4 от чл.118ж, ал.1, действала по време на издаването на разрешителното, която беше променена през 2015г, защото т.1 и т.5 от чл.118ж, ал.1 са безусловни, а те не са променяни.

Що се отнася до цитираната т.4 от чл.118ж, ал.1, която е действала по време на продължаването на срока и промяната на условията в разрешителното през 2014г - тогава тя гласеше:

4. когато тази част от реката попада в зони за защита по чл. 119а, ал. 1, т. 5, обявени за опазване на местообитания и биологични видове;

Тук следва да се отбележи, че 33 Рилски манастир е обявена със заповедта за обявяване и плана за управление на природен парк „Рилски манастир“, защитена зона по Директива на ЕС за опазване на дивите птици – BG0000496 „Рилски манастир“ (ПМС № 335 от 26.05.2011 г.), защитена зона по Директива за опазването на природните местообитания и на дивата флора и фауна BG0000496 „Рилски манастир“ (ПМС № 122 от 2 март 2007 г.), където защитените зони се припокриват с територията на парка. Следователно, и във връзка с цитирания **§ 146.** на ПЗР на ЗВ (ОБН. - ДВ, БР. 61 ОТ 2010 Г.), е налице и нарушение на чл.118ж, ал.1, т.4. от ЗВ, действал по време на удължаването на срока и изменението на параметрите на разрешителното за водовземане през 2014г.

Във връзка с горното, молим, да бъде обърнато внимание, че чл.118ж не разрешава водовземане, което представлява възможни действия, подробно описани в чл.44, ал.2 от ЗВ. В конкретния случай, дори и да има издадено разрешение за водовземане в нарушение на закона, самото действие по *отнемането и/или отклоняването на вода от реката, както и използването на енергията на водата* /чл.44, ал.2 от ЗВ/, продължава да е забранено

Допълнително следва да се отбележи, че съгласно Становище по екологична оценка и оценка за съвместимост No 3-2/2009г. на Министъра на околната среда и водите:

I. Мерки и условия за предотвратяване, намаляване или възможно най-пълно отстраняване на предполагаемите неблагоприятни последици от осъществяването на ПУРБ в Западнобеломорски район за басейново управление:

A. Общи условия и мерки:

1. Инвестиционни предложения/планове, програми или проекти, за които се изисква ОВОС/ЕО (по реда на Закона за опазване на околната среда) и оценка на съвместимостта с предмета и целите на опазване на защитени зони (по реда на Закона за биологичното разнообразие) да се одобряват по реда на съответния специален закон само след произнасяне с акт за съгласуване от компетентните органи по околна среда и при съобразяване с препоръките от извършените оценки, както и с условията в съответния акт. Инвестиционните предложения, планове, програми и проекти, които са в съответствие с параметрите предвидени в ПУРБ, да се подлагат на оценка за съвместимостта им с предмета и целите на опазване на защитените зони, на основание чл. 31, ал. 3, т. 1 от Закона за биологичното разнообразие.

2. При проучванията, одобряването и разрешаването на инвестиционните предложения, имащи отношение към ПУРБ, да бъдат съобразявани и:

2.1. режимите на защитените територии, определени със Закона за защитените територии, заповедите за обявяването им и с утвърдените планове за управление;

2.2. режимите на защитените зони, определени със заповедите по чл. 12, ал. 6 от Закона за биологичното разнообразие

2.3. режимите на зоните за защита на водите, определени по чл. 119а от Закона за водите;

Допълнително следва да се отбележи, че съгласно:

Раздел XII Екологична оценка на Плана за управление на речните басейни в Западнобеломорски район за басейново управление /нетехническо резюме/ и мерки по чл. 26, ал.2 и 3 от Наредбата за екологична оценка.

Стр.529 - Изграждането на ВЕЦ от всякакъв тип (руслов и деривационен), при който се отнема повече от 20 до 30% водни количества влият

изключително негативно върху защитените зони и не трябва да бъдат допускани там.

Молим, да обърнете внимание - изграждането не трябва да се допуска, а не само издаването на разрешителни или удължаване на срока или промяна на условията на разрешителните. С други думи - не се издава разрешение за строеж.

IV. По отношение на нормативните изисквания, съгласно действащото в РБългария законодателство, свързани с опазване на биологичното разнообразие:

7) Участъкът от река Илийна в обхвата на инвестиционното предложение попада в границите на **33 „Рилски манастир” BG0000496** и фактически се явява „ефективно заето местообитание” от видове с приоритетен консервационен статут съгласно Приложение II на Директивата за опазване на хабитати и на дивата флора и фауна /**Council Directive 92/43/EEC/ от 21 май 1992.**

8) В съответствие с разпоредбите на чл. 31, ал.1 от Закона за биологичното разнообразие, чл. 2, ал.1 от Наредбата за ОС в цитираното по-горе решение № 13-ПР от 16.07.2007г. на МОСВ неправилно е определено да не се извършва ОС.

Мястото, отредено за изграждане на МВЕЦ „Илийна” е приоритетно местообитание за стопански ценен вид риба – Балканска пъстърва (писмо с изх. № 05-08-6421/11.10.2012 на МОСВ, с което се определят стопански ценните видове риба във вътрешните водоеми на страната във връзка с прилагането на чл. 119а от ЗВ).

Съгласно стандартните натура формуляри 90% от дължината на реките в 33 Рилски манастир представляват потенциално местообитание за вида ручеен рак (*Astropotamobius torrentium*), като същото се намира в благоприятно състояние. Освен това ще цитираме някои текстове от натура формуляра:

„Както картата, така и теренните изследвания в 33 BG0000496 „Рилски манастир“ показват, че в границите на зоната единствените територии с влошено качество са районите около множеството мини ВЕЦ”.

Решението да не се изготвя ОС е в пряко нарушение на Наредбата за ОС, като това е предопределило до голяма степен и преценката да не се изготвя ОВОС, тъй като при една преценка за отрицателно въздействие от нова ВЕЦ в 33 в съответствие с чл. 40, ал.5 от Наредбата за ОС, а така също и във връзка с чл. 93, ал. 4 от ЗООС:

„(4) Необходимостта от извършване на ОВОС по ал.1 се преценява въз основа на:

3. способността за асимилация на екосистемата в естествената околна среда на:

а) защитените със закон територии и местообитанията;

б) планинските и гористите местности;

в) влажните и крайбрежните зони;” ,

а така също и в съответствие с *„Методически указания за практическо прилагане на изискванията на нормативната уредба по околна среда за намерения за изграждане на вятърни генератори, водноелектрически*

централи и фотоволтаични системи (писмо на МОСВ с изх.№ 05-08-1024/11.02.2010 г.) и Приложение 1, Приложение 2, Приложение 3 и Приложение 4”, където в Приложение №3 с удебелен шрифт е записано:

„При предположения за значително въздействие върху околната среда, дори и само по отношение на един от критериите по чл. 93, ал. 4 от ЗООС, компетентният орган следва да мотивира решение да се извърши ОВОС.”

Съгласно чл.6, ал.4 на Директивата за хабитати на ЕС - при осъществяване на процедура по Оценка на съвместимост на разглежданото инвестиционно предложение, „когато разглежданата защитена зона приютиява приоритетни природни местообитания и/или приоритетни за опазване видове, единствените съображения, които могат да бъдат повдигнати, са тези, свързани с човешкото здраве или с обществената сигурност, с положителни последици от приоритетно значение за околната среда или, съгласувано с мнението на Комисията, по други императивни причини от изключителен обществен интерес”.

Излиза, че решението на Министъра на околната среда и водите да не се изготвя ОВОС за въпросното инвестиционно предложение е в нарушение на действащото законодателство, на Директивата за хабитати на ЕС и дори на указанията, дадени от МОСВ до собствените подразделения, основанията за които са били валидни и през 2007г.

9) В допълнение към горното, сега се намираме в 2016г. Т.е. при значително променено законодателство, свързано със защитените зони, налагащо допълнителни ограничения с цел опазването на местообитанията и видовете, които са предмет на опазване в зоните. Ето защо се налага да припомним, че съгласно **§14, ал.3** от ПЗР на ЗБР (обн. ДВ бр.52 от 2007г), както и съгласно **§4** от ПЗР на Наредбата за ОС (обн. ДВ бр.73 от 2007г), инвестиционното предложение за МВЕЦ подлежи на оценка на съвместимост с предмета и целите на опазване на защитените зони, независимо че за него има приключила процедура по реда на глава шеста от ЗООС, тъй като реализацията на инвестиционното предложение все още не е одобрена по реда на ЗУТ с изготвен и одобрен проект и издадено разрешение за строеж. За момента, на сайта на Министерство на енергетиката само е обявена тръжна процедура за проектиране и изграждане на обекта. **Поради липса на Оценка на съвместимост, разрешение за строеж не може да бъде издадено, защото ще наруши цитираните текстове от ПЗР на ЗБР и наредбата за ОС, във връзка с чл.142, ал.1 във връзка с чл.142, ал.5, т.7 и т.8 от ЗУТ.**

Допълнително следва да се отбележи, че съгласно Чл.93, ал.7 от ЗООС:

(7) (Нова - ДВ, бр. 53 от 2012 г., в сила от 13.07.2012 г.) Решение, с което е преценено да не се извършва ОВОС, губи правно действие, ако в срок 5 години от датата на издаването му не е започнало осъществяването на инвестиционното предложение, което се установява с проверка на контролните органи по околната среда.

Ето защо считаме, че понастоящем трябва да се извърши нова процедура по преценка необходимостта от ОВОС, като в хода на процедурата по чл.12, ал.2 от Наредбата за ОС би трябвало да се извърши проверка на допустимостта на инвестиционното предложение спрямо режима на дейности, въведени с ПУРБ Западноромански район 2010 - 2015, утвърден със Заповед № РД-291/22.03.2010 на министъра на околната среда и водите и спрямо режимите от ПУ на ПП Рилски манастир.

Съгласно чл.1, ал.2, т.2 от Наредбата за ОС, оценка на съвместимост се извършва за защитени зони, които са включени в списъка на защитени зони по чл.10, ал.4 от ЗБР, на което условие **33 „Рилски манастир” BG0000496** отговаря безусловно. Проверката за допустимост по смисъла на чл.12, ал.2 във връзка с ал.3 от Наредбата за ОС, единствено може да установи, че инвестиционното предложение **е недопустимо** спрямо режима, определен в ПУРБ на Западноромански район, тъй като забраната по ПУРБ е абсолютна и не допуска изключения. **Недопустимо е** и спрямо Раздел XII Екологична оценка на ПУРБ и спрямо Становище по екологична оценка и оценка за съвместимост на ПУРБ 2010-2015 No 3-2/2009г. на Министъра на околната среда и водите. **Недопустимо е** и спрямо режимите от ПУ на ПП Рилски манастир.

V. По отношение на други действащи изисквания

Изпълнителна Агенция по Рибарство и Аквакултури /ИАРА/ е съставила списък от реки и речни участъци, попадащи в целогодишната забрана за риболов във водните обекти по чл.3, ал.1, т.1 от ЗРА, със заповед № РД 09-98/26.02.2016г. на министъра на земеделието и храните - в раздел 4 от заповедта.

Обръщаме внимание, че забраната за риболов се въвежда заради установени промени в състоянието на запасите на видове риби и други водни организми, застрашаващи тяхното естествено възпроизводство и стопанско значение - съгласно чл.30 от ЗРА.

Същите наблюдения се потвърждават и от НСЗП - със съгласувателно писмо № 12-00-1960/27.01.2016г. на МОСВ, по отношение гореспоменатата заповед № РД 09-98/26.02.2016г., поради установена необходимост от опазване на биологичното разнообразие и създаване на оптимални условия за естествено възпроизводство на популациите от риба и други водни организми в разглежданите водни обекти.

За всяка област списъкът с реки е изготвен първоначално от регионалното звено на ИАРА, като е съгласуван от РИОСВ и от регионалното звено на ИАГ. Всички тези организации са потвърдили гореспоменатото застрашено състояние на рибните популации и/или приоритетната нужда от опазването им, а те познават ситуацията в съответния регион най-добре.

В цитирания раздел 4 от заповедта се разграничават два вида режими - изцяло забранени за риболов участъци /т.4.1. от заповедта/ и участъци, в които е забранено задържането на улов от речна/балканска/ пъстърва. /т.4.2. от заповедта/. Включените и в двете точки речни участъци, освен със застрашените рибни популации, се характеризират и с висока популярност сред риболовната общност като легендарни места за риболов.

Влязлата в сила забрана със Заповед № РД 09-98/26.02.2016г. е със срок 3 години, до 2018г. включително. По време на удължаване на разрешителното

за водоползване през 2014г. за МВЕЦ „Илийна“, р. Илийна е попадала в раздел 4.2 на Заповедта. По настоящем р. Илийна попада в раздел 4.1 на заповедта, като е въведена целогодишна забрана за риболов:

„Област Кюстендил

- *Езерата и горните течения на реките, попадащи в границите на Национален парк „Рила“ и Природен парк „Рилски манастир“*.

Смисълът на забраната в Заповед № РД 09-98/26.02.2016г. е да се създаде възможност рибните популации да се възпроизведат по естествен път за период от няколко години, след което отново участъците да бъдат разрешени за риболов. А, както всички вече сме се убедили, естествено възпроизводство на рибите и други водни организми в речни участъци, използвани за производство на електроенергия, е невъзможно.

Следователно от гореизброените факти, според законите на Р България:

- Директорът на БДЗБР трябва да постанови, че ИП не е съвместимо с действащия ПУРБ;
- Директорът на ПП „Рилски Манастир“ е длъжен да спре ИП в управляваната от него защитената територия, поради несъвместимост с Плана ѝ за управление;
- Директорът на РИОСВ – Благоевград следва да спре ИП, поради загуба на правно действие на преценката, че не е необходима ОВОС, както и поради несъвместимост с действащите режими в ЗЗ „Рилски Манастир“;
- Министърът на околната среда и водите следва да спре разпоредженията на централните ведомства, разрешаващи изграждането на МВЕЦ „Илийна“, поради нарушаване на ЗООС, ЗБР, ЗВ и ЗЗТ, наредбата за ОС и липсата на ОВОС.

VI. Данни по отношение на биологичното разнообразие

Единственият вид риба, който се среща във водите на река Илийна, е пъстървата. Същата, както споменахме и по-горе, е обявена за Стопански ценен вид с писмо на МОСВ. За съществуването и успешното размножаване на вида е необходимо да има проводимост на речното корито.

Научните познания върху таксономията на пъстървите от род *Salmo* през последните години се развиха и настоящите схващания са, че в река Илийна доминантният вид пъстърва е *Salmo macedonicus* (Karaman, 1924) (Kottelat & Freyhof, 2007). Този вид е характерен за водосборите на Вардар, Струма и Места, което го прави ендемит за тези реки. Поради липсата на достатъчно данни, все още природозащитният статус на вида не е изяснен (*IUCN Red Lists, ver. 3.1 - <http://www.iucnredlist.org/details/61361/0>*), но предвид ограниченото му разпространение и ключовата роля във водните екосистеми, които обитава (често е единствен вид в съответния речен участък) се очаква при наличието на достатъчно данни да има висок природозащитен статус. Унищожаването на местообитанията на този вид, вследствие на фрагментация и обезводняване на

речните участъци, заедно с дългогодишната порочна практика на генетично замърсяване, посредством зарибяване с рибарникови, чуждоземни видове пъстърва са основните заплахи пред вида. Неслучайно в новите проекти за планове за управление на НП „Рила“ и резерват „Риломанастирска гора“, експертите ихтиолози са разписали специално насочен към македонската пъстърва набор от мерки и цялостна стратегия за опазване и възстановяване на вида в съответните защитени територии. От анализа на събраните данни по време на теренните дейности при изпълнение на договор № Д-30-107/15.09.2014 г. „Актуализиране на типологията и класификационната система за оценка на повърхностни водни тела от категория „река“ и „езеро“ и „преходни води“ в периода на първия ПУРБ“, където едно от оценяваните водни тела е р. Илийна, както и от анализа на ихтиологичното състояние на реките в Р „Риломанастирска гора“ (из. Проект за План за управление на резервата) следва, че горното течение на река Рилска и притоците ѝ река Илийна и река Друшлявица са местообитание на едни от малкото останали и най-многочислени и разновъзрастни популации на македонската пъстърва в Рила планина. Прилагаме снимки на вида от река Илийна:

Salmo macedonicus от река Илийна (снимка: Тихомир Стефанов, 2015 г.)

Въпреки че пъстървата е вид, приспособен да оцелява в условията на планинските реки, където различни прегради, прагове и др. са част от естествения хабитат, изпитваме съмнения относно заложения в техническия проект бараж с височина 4m. Опитът ни сочи, че е почти невъзможно да се изгради рибен проход, който да преодолява тази височина и в същото време, да не се оказва непреодолима преграда. И най-добрите рибни проходи пропускат не повече от 30-40% от мигриращите риби, като това се отнася само за миграция срещу течението, докато миграцията по течението към момента е нерешим проблем, за който хидроинженерите и биолозите тепърва ще търсят ефективни решения. Стена с такива размери, заедно със задбаражното си езеро, няма как да не представлява миграционна бариера за водните организми. Изграждането и експлоатацията на МВЕЦ-а ще наруши отточния режим и хидроморфологичните условия в реката и същевременно ще увреди еталонни местообитания на защитени биологични видове.

С неминуемото увреждане на пъстървовата популация в река Илийна ще пострада и една от най-високопланинските популации на видрата. Системата на река Рилска и река Илийна и високата биомаса на пъстървата в нея към момента все още поддържат популацията на този

приоритетен за опазване вид в ПП „Рилски манастир“. Ще припомним, че **видрата (*Lutra lutra*)** е включена в Червената книга на страната в категория „уязвим“ вид, като сред основните отрицателнодействащи фактори за вида са намаляването на рибата и обезводняването на реките. Видът „почти застрашен“ според Червените списъци на IUCN. Включен е в Приложение II и Приложение IV на Директива 92/43/ЕИО, както и в Приложения 2 и 3 на Закона за биологичното разнообразие. Видрата е защитен вид от Бернската конвенция и фигурира като застрашен от изчезване вид (Приложение 1) в CITES. Видът е приоритетен за опазване в **33 „Рилски манастир“**.

Река Илийна е и потенциално местообитание в ПП „Рилски манастир“ и **33 „Рилски манастир“** на **ручейния рак (*Austropotamobius torrentium*)**. Видът е включен в Приложение III (Защитени животински видове) на Бернската конвенция. В Директива 92/43/ЕИО фигурира в Приложение II и Приложение V. В България, ручейният рак е защитен и от ЗБР, където фигурира в Приложение II (Видове, за защитата на които се обявяват защитени зони за опазване на местообитанията им).

VII. Допълнителни ограничения по отношение на държавната помощ за ИП.

Във връзка с оценката за „*изключително негативно влияние на МВЕЦ*“, изложена в **Раздел XII** Екологична оценка на ПУРБ 2010-2015 на ЗБР, следва да се обърне внимание на препоръките на Европейската Комисия по отношение държавна помощ за ИП, които увреждат природата:

COMMUNICATION FROM THE COMMISSION

Guidelines on State aid for environmental protection and energy 2014-2020 2014/C 200/01

(6) It should be recalled that the Resource Efficiency Roadmap ⁽⁵⁾ as well as several Council conclusions call for a phasing out of environmentally harmful subsidies ⁽⁶⁾. These Guidelines should therefore consider negative impacts of environmentally harmful subsidies, while taking into account the need to address trade-offs between different areas and policies as recognised by the flagship initiative. Aid for the extraction of fossil fuels is not included in these Guidelines.

(7) The Roadmap also calls on Member States to address gaps in their performance in delivering the benefits from Union legislation ⁽⁷⁾. To avoid that State aid measures lead to environmental harm, in particular Member States must also ensure compliance with Union environmental legislation and carry out an environmental impact assessment when it is required by Union law and ensure all relevant permits.

В превод горното означава, че, съгласно **Препоръките за държавна помощ за опазване на околната среда и енергията 2014-2020:**

(6) „Трябва да се помни, че Пътната карта за ресурсна ефективност, както и няколко заключения на Съвета, призовават за изключване на бенефициенти, увреждащи природата. Препоръките, следователно, трябва да отчитат негативните въздействия от увреждащи природата

бенефициенти, при отчитането на необходимостта от взаимосвързаност между различните области и политики, както са обявени от водещата инициатива. Помощта за добива на фосилни горива не е включена в тези Препоръки.

(7) Пътната карта също така призовава Страните Членки да идентифицират празнотите при реализиране на ползите от законодателството на Съюза. За да се избегне ситуация, при която мерките за държавна помощ водят до увреждане на околната среда, Страните Членки трябва специално да осигурят съответствие със законодателството по околна среда на Съюза и да провеждат Оценка на въздействието върху околната среда, когато тя се изисква от законите на Съюза, както и да осигурят всички съотносими разрешителни.”

Известно ни е, че ИП ще бъде финансирано от „Международен фонд Козлодуй”, но не ни е известно засега, дали ще има съфинансиране с участието на Българската държава, което очевидно би било в нарушение на горните препоръки.

От друга страна, ако ИП бъде реализирано с финансовата помощ на фонд Козлодуй, това би означавало, че самият ЕС нарушава собствените си препоръки, отправени към Страните Членки, и не съумява да избегне ситуация, при която мерките за неговата собствена помощ, водят до увреждане на околната среда. При това - става дума не за обикновена територия, а за защитена зона и защитена територия, което, според нас, би довело до заемането на водещото място на този казус в Христоматията от грешни решения на ЕС, а те и без него не са никак малко.

**Уважаема г-жо Василева,
Уважаема г-жо Павлова,
Уважаеми г-н Георгиев,
Уважаема г-жо Иванова,
Уважаеми г-н Григоров,**

В резюме на гореизложеното ще отбележим следното:

I. По отношение опазването на околната среда и водите:

Разрешително за водовземане № 41140083 от дата 10.07.2008 на БДУВЗБР е издадено в нарушение на Плана за управление на защитената територия ПП Рилски Манастир - при наличие на изрична забрана за строителство на водохващане, освен за питейни нужди, в режимите от Плана за Управление и при наличие на изрична забрана за производствена дейност с цел производство на ток.

Продължаването на срока на разрешителното за водовземане чрез решение на БДУВЗБР №ПО-01-70/22.06.2010г. е в нарушение и на вече действалия ПУРБ 2010-2015 на ЗБР.

Решение № ПО-01-117 от дата 24.07.2014г. за ново продължаване на срока до 10.07.2017г., с изменени място на водовземане и място на водопопзване, е взето в нарушение отново на ПУ на ПП Рилски манастир, а така също и на чл.118ж от ЗВ, който вече е действал, и на вече действалия ПУРБ 2010-2015 на ЗБР по времето на издаването на решението, тъй като е трябвало да бъдат

спазени и разпоредбите на § 146. от ПЗР на ЗВ (ОБН. - ДВ, БР. 61 ОТ 06.08.2010 Г.) Налице са и нарушения на изискванията, изложени в **Раздел XII** Екологична оценка на ПУРБ и в Становище по екологична оценка и оценка за съвместимост на ПУРБ 2010-2015 No 3-2/2009г. на Министъра на околната среда и водите.

Тук молим, да обърнете внимание на следното:

1. Забраните са отчетени според ЗВ, който е действал по време на изменението на разрешителното от 2014г., а не според променения ЗВ, който действа понастоящем и е още по-строг.
2. Водовземането представлява възможни действия, които са подробно описани в чл.44, ал.2 от ЗВ. В конкретния случай, дори и да има издадено разрешение за водовземане в нарушение на закона, самото действие по *отнемането и/или отклоняването на вода от реката, както и използването на енергията на водата* /чл.44, ал.2 от ЗВ/, продължава да е забранено /чл.118ж, ал.1 от ЗВ/.

На всичко отгоре, това би била поредната ВЕЦ у нас, която е изградена на екологичните води, изпускани под водохващанията за други деривационни съоръжения, които отнемат и прехвърлят вода за други хидроенергийни обекти, разположени в друг речен басейн.

Напомняме, че над $3\text{м}^3/\text{сек}$ вече са отнети от водосбора на река Илийна чрез деривациите „Илийна лява” и „Илийна дясна” и това е причината водното тяло да е в „умерено” хидроморфологично и „умерено” общо състояние по оценка в действащия ПУРБ 2010-2015, като е отчетено „добро” състояние по ПУРБ 2016-2021. С други думи - за периода на действие на първия ПУРБ мерките, заложи в него, са довели до известно подобрене, но сега само липсва още един толкова значителен източник на хидроморфологичен натиск чрез отнемане на още $1.55\text{ м}^3/\text{сек}$ за новата МВЕЦ, помнейки оценката от раздел XII Екологична оценка на ПУРБ 2010-2015 на ЗБР за *„изключително негативно влияние на ИП за ВЕЦ върху защитените зони.”* Да не говорим, че в предварителните проучвания сигурно има грешка, защото тръбата $\phi 1050$ е прекалено амбициозна за река, която е подложена на описания хидроморфологичен натиск.

Ето защо, молим, отчитайки и решението на Европейския съд от 01.07.2015г., цитирано тук на стр.5, да се предприемат необходимите стъпки за спиране на действието и за прогласяване на нищожност на всички гореизброени решения на БДУВЗБР.

3. Известно ни е, че ВАС е отхвърлил жалба на СДП Балкани срещу Решение по преценка за необходимостта от ОВОС/ОС № 13-ПР от 16.07.2007г. на МОСВ от 2007г., поради което не оспорваме това Решение на МОСВ, въпреки че и ние го намираме за **незаконосъобразно** и като четохме мотивите на ВАС, ни стана жал за Българската правораздавателна система.

Но, при разглеждане на настоящото Възражение, молим, да имате предвид следните допълнителни и нововъзникнали обстоятелства:

Считаме, че, на основание Чл.93, ал.7 от ЗООС, понастоящем ИП подлежи на нова процедура по преценка необходимостта от ОВОС/ОС, поради изтичане на повече от пет години от предходната процедура през 2007г., без да е започнало осъществяването на инвестиционното предложение, доколкото в момента има само предварително обявление за възлагане на поръчка за проектиране и строителство. Т.е. засега няма дори проект.

Считаме и че на основание §14, ал.3 от ПЗР на ЗБР (обн. ДВ бр.52 от 2007г) и §4 от ПЗР на Наредбата за ОС (обн. ДВ бр.73 от 2007г), понастоящем инвестиционното предложение за МВЕЦ подлежи на оценка на съвместимост с предмета и целите на опазване на защитена зона „**Рилски Манастир**” **BG0000496**, определена и обявена за опазване на природни местообитания и дивата флора и фауна по чл.6, ал.1, т. 1 и 2 от ЗБР, независимо че за ИП има приключила процедура по реда на глава шеста от ЗООС през 2007г., тъй като реализацията на инвестиционното предложение все още не е одобрена по реда на ЗУТ, не е изготвен и не е одобрен проект и няма издадено разрешение за строеж.

Процедурите по Наредбата за ОС следва да отхвърлят инвестиционното предложение като несъвместимо с ПУРБ на ЗБР и с режимите от ПУ на ПП Рилски манастир, според които производствена дейност за производство на ток е забранена, както и поради всички останали основания, изложени по-горе.

Намираме и че, поради нарушенията на ЗБР, на основание чл.122, ал.1, т.1 и 2 от ЗБР, министърът на околната среда и водите трябва приложи принудителна административна мярка, с която да спре действието на всички разпореждания на органите на изпълнителната власт, включително и обявената от Министерство на енергетиката тръжна процедура за проектиране и изграждане на ИП, и да спре реализацията на проекта окончателно. В противен случай ще бъдат нарушени не само основни принципи и ограничения на Българското законодателство, но и на законодателството на ЕС - Рамковата Директива за Водите и Директивата за хабитати.

II. По отношение съгласуването и одобряването на всички фази на бъдещия инвестиционния проект:

Доколкото ни е известно, Рилският манастир е обявен за обект с национално значение с решение на МС, съвсем правилно. За съжаление, допускаме, че и строежът на МВЕЦ Илийна ще бъде определен като строеж с национално значение, защото щял да обслужва манастира. Тази връзка няма да е случайна и би била направена с цел одобряването на ИП да е от компетентността на министъра на регионалното развитие и благоустройството, а не от главния архитект на община Рила.

Напомняме, че в община Рила одобряването на проект за нова МВЕЦ няма никакъв шанс. По цялото поречие на Рилска река и притоците ѝ хората се вдигат на бунт, като чуват за подобни ИП, завеждат дела в съда и ги печелят. Съпротивата вече е навсякъде в страната - Пороминово, Бараково, Люти брод, Зли дол, Своде, Самоков, Долна Студена, Пребойница....

Защото хората вече са видяли какви са пагубните ефекти върху природата и върху битието им от вече реализирани такива проекти.

Ако е вярно, че МВЕЦ Илийна ще бъде обект с национално значение, то строежът е от първа категория, съгласно чл.137, ал.1, т.1, буква л) от ЗУТ. Тогава, съгласно чл.141, ал.,6, т.2, буква б) от ЗУТ, идейният инвестиционен

проект ще се съгласува от министъра на регионалното развитие и благоустройството. Същото важи и за одобряването на техническия проект и/или на работния проект, на основание чл. 145, ал.2, т.2, буква б) от ЗУТ.

Ето защо се надяваме, в случай че строежът на МВЕЦ Илийна е с национално значение, на основание чл.142, ал.1 във връзка с чл.142, ал.5, т.7 и т.8, във връзка с чл.143, ал.1, т.4 от ЗУТ, министърът на регионалното развитие и благоустройството да откаже съгласуване и одобряване на всяка фаза от инвестиционния проект, за която не е представена Оценка на съвместимост, която се изисква за ИП, съгласно цитираните по-горе текстове от ПЗР на ЗБР и наредбата за ОС.

Важно:

Най-важната официално обявена причина за изграждане на инвестиционното предложение е - да се осигури резервно захванване през зимните месеци, поради честото прекъсване на електрозахранването от нападали дървета и сняг при зимни бури. Бихме искали да обърнем изключително внимание - зимните периоди високо в планината, в най-студеното време, са характерни с най-нисък отток в реките. Просто защото вали сняг, който не води до повишаване на нивата на реките, понеже не се топи. Едновременно с това, изискването за осигуряване на минималното водно количество по разрешително за водовземане, което следва да е наложено според определението за минимален допустим отток от ПЗР на ЗВ, не може да бъде нарушавано, за да не настъпи погиване или увреждане на елементи от околната среда, каквито са всички живи твари в реката. Изискванията на законодателството са императивни, не допускат изключения и, независимо кой се нуждае от резервно захранване - реката не може да бъде пресушавана нито за миг, за да не загине животът в нея.

В този смисъл, през зимните месеци и при летни засушавания, високопланинските деривационни ВЕЦ изобщо не трябва да работят, за да може да се осигурява екологичният минимум водно количество в реките под водовземните съоръжения. Ето защо, решение с ВЕЦ за осигуряване на резервно захранване е най-несигурния и нелогичен начин, защото е много скъпо и е зависимо от прищевките на природата. Алтернативата е - при зимно и лятно маловодие реката да бъде пресушавана напълно, както всички много добре знаем, че ще се случва. Разумните алтернативи за резервно захранване са две - дизелов генератор и/или подземно захранване от най-близкия трафопост, доколкото траншея за подземен кабел в сервитута на съществуващите пътища ще нанесе нищожна вреда на природата, в сравнение с предложеното решение с МВЕЦ.

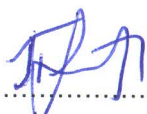
На последно място, но не по важност, трябва да се отчете, че допускането на търговските интереси в Светата Обител, независимо как са прикрити, е последното нещо, от което Българската Православна Църква като цяло, и Рилската Света Обител в частност, се нуждаят в момента. Ако те се нуждаят от държавна помощ, категорично тя трябва да им бъде предоставена, но под всяка друга форма, без това да е за сметка на унищожаването на природното богатство на Природен Парк Рилски манастир. Например, като и двете разумни възможности за резервно захранване бъдат финансирани от държавата.

Защото МВЕЦ Илийна, както всички останали МВЕЦ у нас, ще унищожи живота, който река Илийна поддържа, сградата с турбините ще вие като линейка, ще наруши уникалната атмосфера на района около Рилския Манастир, а на базата на всичките ни наблюдения досега, отчитайки че Бог е сътворил природата съвършена, убедително може да се твърди, че у нас производството на електроенергия от силата на водния пад, със съпътстващо ликвидиране на живота в реката /т.е. на Божиите творения, които я населяват по Негова воля/ заради няколко сребърника, е Грях.

Направите ли ВЕЦ-а, ние ще Ви го докажем!

Предварително благодарим за разбирането и съдействието:
Сдружение „Балканка” - гр.София

Съставили:

.....
/ хидробиолог Пенчо Пандъков /

Член на УС:.....

/ инж.Иван Пандъков /

Дата 04.05.2016г.

Член на УС:.....

/ инж. Димитър Куманов /

Лица за контакти:

За сдружение Балканка, гр.София

Димитър Куманов - София, ж.к.Стрелбище, бл.8, вх.Д, ап.87
Тел.0887 931 241, dkoumanov@abv.bg

Иван Пандъков - София, ж.к.Бели брези, ул. Звъника №7-9, ап.26
Тел.0885 84 80 72, ivanpandakov@gmail.com